

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr KRS-130-14-06

Do druku nr 1056

WARSZAWA, 2006-11- 14

**Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

W załączeniu uprzejmie przesyłam odpis opinii Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Rady Sądownictwa.

Z wyrazami szacunku

sędzia Stanisław Dąbrowski

**OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 14 listopada 2006 r.

**w sprawie poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa**

Z przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. wynika, że Krajowa Rada Sądownictwa jest samodzielnym, centralnym organem państwowym, którego zasadniczym zadaniem ma być strzeżenie niezależności sądów i niezawisłości sędziów. W rzeczywistości dotychczasowe faktyczne uzależnienie Rady od Kancelarii Prezydenta RP powoduje jej traktowanie jako komórki kadrowej Kancelarii Prezydenta RP.

Wprawdzie ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa dostosowała stan prawny do Konstytucji, usamodzielniając Radę pod względem administracyjnym, organizacyjnym i budżetowym, ale usamodzielnienie odroczyła do 31 grudnia 2003 r.

W 2003 r. termin ten przedłużono do 31 grudnia 2006 r.

Projekt poselski proponuje dalsze odroczenie wprowadzenia samodzielności budżetowej Rady do dnia 31 grudnia 2010 r. W uzasadnieniu projektu podnosi się, że proponowana zmiana przedłuża obowiązujące i ekonomicznie efektywne warunki działalności Rady, które to rozwiązanie miało zdać egzamin w praktyce. Z twierdzeniem tym nie sposób się zgodzić.

Pracownicy biurowi Kancelarii Prezydenta RP skierowani do obsługi administracyjnej Rady nie podlegają służbowo Radzie.

Rada nie otrzymuje żadnej merytorycznej pomocy w zakresie monitorowania zagrożeń dla niezależności sądów i niezawisłości sędziów, w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej czy w przygotowywaniu opinii projektów aktów normatywnych. Opinie aktów normatywnych spisywane są przez członków Rady w trakcie posiedzeń plenarnych, co uniemożliwia merytoryczne zajmowanie się innymi ważnymi sprawami.

Z powodu braku samodzielności martwy pozostaje przepis ustawy o delegowaniu sędziów do Biura Rady. Rada nie może wypełniać ustawowego obowiązku wizytowania sądów i lustrowania sędziów.

W bieżącym roku zdarzył się już przypadek merytorycznej ingerencji Kancelarii Prezydenta RP w prace Rady, potwierdzający, że uzależnienie obsługi urzędniczo-

kancelaryjnej Krajowej Rady Sądownictwa od działań instytucji podporządkowanej władzy wykonawczej nie daje gwarancji skutecznego wykonywania przez Radę jej konstytucyjnych zadań. Nie może być tak, że organ państwa, który ma stać na straży niezależności sądów, sam jest zależny od władzy wykonawczej.

Konstytucyjny ład jest najważniejszą wartością w systemie państwa prawa i nie powinien stać się ofiarą problemów budżetowych. Należy w tym miejscu zauważyć, że projektowany budżet Krajowej Rady Sądownictwa stanowić będzie zaledwie znikomy ułamek budżetu innych konstytucyjnych organów państwa i jego pominięcie może mieć wyłącznie marginalny wpływ na budżet.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa przedstawiony projekt narusza konstytucyjną zasadę demokratycznego państwa prawnego przez to, że przyjęte w ustawie - o Krajowej Radzie Sądownictwa rozwiązanie – samodzielność Rady odracza po raz kolejny. Taka praktyka legislacyjna musi być uznana za niepoprawną w stopniu naruszającym Konstytucję.

Trybunał Konstytucyjny dotychczas zbadał zgodność z Konstytucją poprzedniej normy ustawowej odraczającej wejście w życie samodzielności Rady do 31 grudnia 2006 r. jedynie wobec wzorca trójpodziału władzy państwowej i niezawisłości sędziów oraz niezależności sądów. Nie wypowiedział się w podnoszonej obecnie kwestii niepoprawności legislacji.

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa ponadto, że jest jedynym organem konstytucyjnym pozbawionym samodzielności organizacyjnej.

Z powyższych względów Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

